

OKRESNÁ PROKURATÚRA LIPTOVSKÝ MIKULÁŠ
Tomášikova 5, 031 80 Liptovský Mikuláš 1

Číslo: 1 Pv 239/20/5505-4
EEČ: 2-39-692-2020

Liptovský Mikuláš 27.07.2020

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**
Trestný čin: prečin: výtržníctvo podľa § 364 odsek 1 písmeno a Trestného zákona
Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvinenej:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX, Slovensko
väzba: nie

ktorá je trestne stíhaná pre trestný čin:

- prečin: výtržníctvo podľa § 364 odsek 1 písmeno a Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa XXXXX asi o 20.00 hod. na terase prevádzky pohostinstva XXXXX, nachádzajúcej sa na XXXXX ulici v Liptovskom Mikuláši, vzala zo stola, pri ktorom sedela, pivný pohár a týmto udrela pri rovnakom stole sediaceho XXXXX okres XXXXX, do hlavy v oblasti nad ľavým spánkom, čím mu spôsobila povrchové poranenie kože, ktoré si nevyžiadalo lekárske ošetrovanie,

Okresnému úradu XXXXX, odboru všeobecnej vnútornej správy, XXXXX,

pretože výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník PZ Obvodného oddelenia PZ v Liptovskom Mikuláši uznesením zo dňa 30. 06. 2020 sp. zn. XXXXX podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/

Trestného zákona a súčasne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol pre jeho spáchanie obvinenie XXXXX, ktorá sa ho mala dopustiť spôsobom popísaným vo výrokovej časti tohto uznesenia. Vo veci následne vypočul obvinenú, svedka – poškodeného a svedkov XXXXX a XXXXX. Ďalej pre potreby trestného stíhania zabezpečil ďalšie relevantné listinné dôkazy, osobitne potom výpis z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, odpis registra trestov obvinenej a správu o povesti. Na základe vykonaným skráteným vyšetrením ustálených skutkových zistení prípadu potom poverený príslušník PZ dospel k záveru, že vo veci je dôvodné podať obžalobu s upozornením prokurátora, že boli splnené procesné požiadavky pre prípadný postup podľa § 216 Trestného poriadku v podobe podmieneného zastavenia trestného stíhania, ako aj pre postup podľa § 220 Trestného poriadku v podobe schválenia zmieru a zastavenia trestného stíhania.

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona prečinu výtržníctva sa dopustí ten, kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného.

Podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) priestupku proti občianskemu spolunažívaniu sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetovania alebo skráteného vyšetovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Podľa § 214 ods. 2 Trestného zákona policajt postúpi vec inému orgánu, iba ak vo veci nebolo vznesené obvinenie.

Návrh povereného príslušníka PZ na postup v zmysle § 234 ods. 1 Trestného poriadku, prípadne podľa §§ 216 alebo 220 Trestného poriadku, mi bol spolu s vyšetovacím spisom predložený dňa 23. 07. 2020 s tým, že preštudovaním dosiaľ zabezpečeného spisového materiálu som dospel k záveru, že je síce dôvodný, avšak vec je možné vybaviť aj postupom podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku v spojení so znením § 10 ods. 2 Trestného zákona. V zmysle skráteným vyšetrením ustálených skutkových zistení prípadu je nepochybné, že obvinená konala spôsobom popísaným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Rovnako je nesporné, že ním spôsobila ujmu na zdraví svedka – poškodeného, ktorý ju subjektívne vyhodnotil ako drobnú a rozhodol sa nepodrobovať lekárskejmu vyšetreniu a následne prípadne aj lekárskejmu ošetreniu. Svojím rozhodnutím, ktoré sú orgány činné v trestnom konaní povinné rešpektovať, neumožnil v rámci výkonu skráteného vyšetovania ustáliť, či zranenie, ktoré utŕžil, si inak vyžaduje lekárske ošetrenie a či je spôsobilé z pohľadu trestného práva vo výraznejšej miere zasiahnuť do kvality života XXXXX, či ho dokonca v jeho obvyklom spôsobe života akýmkoľvek trestnoprávne relevantným

spôsobom obmedziť. Vo veci tak vznikla osobitná situácia, v rámci ktorej spáchanie prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, spočívajúceho vo fyzickej inzultácii inej osoby páchatelom, nie je podporované aj prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona. V aplikačnej praxi pritom ide o moment umožňujúci orgánu činnému v trestnom konaní bez akejkoľvek pochybnosti konanie páchatela posudzovať ako trestný čin, nie ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch. Pochopiteľne ani existencia takejto pochybnosti na strane orgánu činného v trestnom konaní nevylučuje potrestanie páchatela skutku, súčasne však zvyšuje mieru dôvodnosti pre uplatnenie obsahu úpravy § 10 ods. 2 Trestného zákona za predpokladu, že pre ňu boli naplnené všetky požiadavky zákonodarcu. Na základe záverov plynúcich z policajtom vykonaného dokazovania som pritom dospel k presvedčeniu, že úvahy nad prípadným praktickým využitím ustanovenia § 10 ods. 2 Trestného zákona sú v predmetnej trestnej veci namieste. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na skutočnosť, že ako obvinená, tak svedok – poškodený boli v čase incidentu pod vplyvom alkoholu s tým, že svedok – poškodený vo svojej výpovedi zo dňa 20. 07. 2020 prípadne mohol popudieť obvinenú, keď sa zvlášť vulgárnym spôsobom dožadoval jej odchodu od stola, pri ktorom pôvodne sedel len on so svedkom XXXXX. Okrem uvádzaného je ďalej potrebné uviesť, že išlo o konanie obvinenej trvajúce mimoriadne krátky časový úsek a je preto dôvodné predpokladať, že ho okrem bezprostredných aktérov incidentu a svedka XXXXX nestihla registrovať širšia verejnosť. Preto aj keď formálne je možné uvažovať o kumulatívnom naplnení zákonných znakov skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, súčasne je potrebné pri rozhodovaní o skutku vziať v úvahu jednak obsah ustanovenia § 10 ods. 2 Trestného zákona, jednak existenciu ekvivalentu tohto trestného činu v priestupkovom práve v podobe priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch. Zo znenia § 10 ods. 2 Trestného zákona pritom vyplýva povinnosť orgánu činného v trestnom konaní prihliadať pri skutkoch právne kvalifikovaných ako prečin na spôsob vykonania činu, jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela s tým, že v odôvodnených prípadoch je výsledkom tohto posúdenia konštatácia, že skutok nie je pre dostatok jeho závažnosti prečinom. V danom prípade pritom nemožno neprihliadať na už vyššie konkretizované relevantné skutočnosti a teda, že ako obvinená, tak svedok – poškodený boli pod vplyvom alkoholu, svedok – poškodený pripustil, že mohol zvlášť vulgárnym spôsobom žiadať obvinenú, aby opustila sedenie pri stole, pri ktorom predtým sedel iba on a svedok XXXXX, čo ju mohlo popudieť a viesť ku konaniu, pre ktoré sa nakoniec rozhodla. Práve spomenuté relevantné skutočnosti majú potom nepochybne dopad na závažnosť, ktorú je možné spáchanému skutku pričítať, a to aj s odkazom na zistenie, že spáchanie prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona nie je súčasne podporované konaním obvinenej naplňajúcim zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona. V súvislosti s existenciou ekvivalentu trestného činu, ktorého spáchanie je obvinenej kladené za vinu, v priestupkovom práve je nevyhnutné dôsledne skúmať a vyhodnotiť, či skutok, okrem iného aj v súvislosti s mierou jeho závažnosti, je alebo nie je trestným činom, respektíve je alebo nie je priestupkom. Vychádzajúc z dôkazných prostriedkov založených vo vyšetrovacom spise som pritom dospel k presvedčeniu, že už opakovane vyššie popísané relevantné okolnosti prípadu sú v intenciách § 10 ods. 2 Trestného zákona spôsobilé znížiť mieru závažnosti obvinenou spáchaného skutku. Nepriamo dôvodnosť týchto úvah

prokurátora podporuje aj zistenie, že obvinená dosiaľ nebola súdne trestaná a oficiálne, s odkazom na obsah výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, bola v minulosti v roku 2015 postihnutá sankciou v podobe pokuty vo výške 5,- eur za znečistenie verejného priestranstva podľa § 47 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch.

Súčasne je však potrebné konštatovať, že nedosiahnutie úrovne závažnosti konania prezumovaného zákonodarcom v ustanovení § 10 ods. 2 Trestného zákona nezbavuje konanie obvinenej puncu protiprávnosti, výlučne vylučuje možnosť ďalej viesť vo veci trestné stíhanie a vyvodzovať vo vzťahu k osobe obvinenej prípadnú trestnoprávnu zodpovednosť. Keďže postup zvolený XXXXX pri páchaní skutku má naďalej povahu protiprávneho konania, orgány činné v trestnom konaní boli v súvislosti s rozhodovaním o ňom povinné skúmať, či je prípadne spôsobilé naplniť pojmové znaky správania sa reprobovaného právnym poriadkom Slovenskej republiky v rámci úpravy iných zodpovednostných vzťahov. V tejto súvislosti je pritom namieste uviesť, že konanie obvinenej vykazuje znaky priestupku proti občianskemu spolunažívaniu v intenciách § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch s tým, že o predmetnom podozrení však nie sú ďalej oprávnené konať orgány činné v trestnom konaní. Primárne príslušným pre takýto postup je Odbor všeobecnej vnútornej správy Okresného úradu XXXXX, preto mu je vec v zmysle § 214 ods. 1, 2 Trestného poriadku prokurátorom postupovaná na ďalšie konanie a definitívne rozhodnutie o nej. V tejto súvislosti považujem za nevyhnutné pripomenúť, že zo správy o povesti obvinenej z miesta jej trvalého pobytu som zistil, že obvinená v mimoriadne krátkom časovom úseku, a to dňa 04. 06. 2019 a dňa 08. 06. 2019 bola opakovane príslušníkom Mestskej polície v Liptovskom Mikuláši napomínaná v súvislosti s požívaním alkoholických nápojov na verejnom priestranstve. Predmetné zistenie, v spojení so skutočnosťou, že aj konanie pôvodne právne kvalifikované ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona obvinená realizovala pod vplyvom alkoholu, odôvodňuje úvahy o možnom začínajúcom probléme obvinenej v tomto smere. Preto uznesenie o postúpení veci nech je pre ňu zároveň posledným varovaním a výstrahou pred obdobným konaním do budúcnosti.

Na základe všetkých vyššie uvádzaných skutočností som preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok (§ 185 a nasl. Trestného poriadku).

Mgr. Peter Volkovics
prokurátor